Krimināllietas Nr.11261039220

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2021.gada 25.maijā

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Anita Eglija
piedaloties prokuroram Rolandam Stūrim
aizstāvei Lindai Elsberģei

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, **apsūdzēts pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.**

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību, un konkrēti:

/pers. A/ 2020.gada 7.maijā laika posmā no plkst.23:05 līdz plkst.23:11 atrodoties Liepājā, pie ēkas /adrese/, huligānisku motīvu vadīts, veica uzbruku Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļpolicijas rotas 1.vada kārtībniekam /pers. B/, kurš pildot dienesta pienākumus, lai noskaidrotu /pers. A/ personību un notikuma apstākļus devās /pers. A/ virzienā.

/pers. A/ sāka skriet /pers. B/ virzienā ar paceltām dūrēm, tās vicinot un tīši ar dūri izdarīja ne mazāk kā četrus sitienus /pers. B/ sejas virzienā. /pers. B/ atvairīja /pers. A/ uzbrukumu un noguldīja /pers. A/ uz zemes.

Pēc tam /pers. A/ piecēlās kājas un tīši ar dūri izdarīja ne mazāk kā divus sitienus /pers. B/ galvas virzienā. /pers. B/ atvairīja /pers. A/ uzbrukumu un pielietojot speciālos cīņas paņēmienus aizturēja /pers. A/.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[1] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas neatzina.

[2] Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas ir pierādīta pilnībā, un viņš par to sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.panta pirmo daļu, pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētā kārtībā iegūtas un noteiktā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajai daļai to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā saistībā. Savukārt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta trešo daļu, nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar apsūdzētā, cietušā un liecinieku pirmstiesas procesā un tiesas sēdē sniegtajās liecībās norādītām ziņām, ar aizturēšanas, pārbaudes un apskates protokolos fiksētām ziņām par faktiem.

[3] Krimināllikuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajai daļai kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva, ko veido četri obligāti elementi – objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse – esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzēti apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes nosakāmas, vērtējot kriminālprocesā iegūtos pierādījumus kopumā.

[4] Tiesai nav radušās šaubas par noziedzīgā nodarījuma objektu. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītās darbības ir apdraudējušas pārvaldības kārtību.

Pārvaldības kārtību nodrošina varas pārstāvji, valsts amatpersonas, kā arī jebkura cita persona.

Likuma Par policiju 22.pants nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajā prasībām ir sodāma. Policijas darbinieks atrodas valsts aizsardzībā, viņa godu un cieņu sargā valsts. Policijas darbinieka goda aizskaršana, pretošanās viņam, viņa dzīvības un veselības apdraudējums, kā arī rīcība, kura traucē pildīt dienesta pienākumus, ir sodāma Latvijas Republikas likumos noteiktajā kārtībā.

Policijas darbinieka, kā valsts varas pārstāvja, prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai.

No cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. C/ sniegtajām liecībām izriet, ka 2020.gada 7.maijā viņi pildīja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļpolicijas rotas 1.vada kārtībnieka pienākumus, ko pastiprina dienesta pienākumu izpildes (darba) laika grafiks (lietas 5.-6., 10.-11., 21.-26., 32.-33.lapa).

Kā papildus objekts var būt personas veselība vai dzīvība, ja uzbrukuma rezultātā cietušajam tiek nodarīti miesas bojājumi.

Ar apsūdzībā norādītām /pers. A/ darbībām cietušajam /pers. B/ jebkādi miesas bojājumi nav nodarīti, jo /pers. B/ /pers. A/ ar dūrēm izdarītos sitienus atvairīja.

[5] Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse izpaužas kā aktīvas darbības, kas raksturojas ar uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tās likumisku dienesta darbību.

Tātad ar uzbrukumu jāsaprot jebkāda vardarbība, kas apdraud cietušā dzīvību vai veselību.

[5.1] No cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē sniegtajām liecībās norādītām ziņām izriet, ka braucot ar dienesta transportlīdzekli pa Krūmu ielu, netālu no internātpamatskolas /adrese/, ievērojuši divas sievietes. Viena sieviete runājusi pa mobilo telefonu, bet otra mājusi ar roku viņu virzienā. Apstājušies pie sievietēm un /pers. C/ atvēris logu un jautājis, kas noticis. Abas sievietes bijušas satrauktas un norādījušas ielas otrā pusē uz vīrieti – /pers. A/, kurš viņām sekojis un izteicis dažādas piezīmes, uzvedies neadekvāti.

/pers. C/ pa dienesta transportlīdzekļa skaļruni pateicis skaļi, lai vīrietis pienāk pie dienesta transportlīdzekļa.

Arī no liecinieču /pers. D/ un /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās (lietas 34.-35.lapa) un /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajās liecībās norādītām ziņām izriet, ka viņas atradās pie mājas /adrese/, kad ievērojušas vīrieti, kurš vicinājis rokas, kliedzis un brīžiem dīvaini smējies. Kad gājušas tālāk pa Krūmu ielu, vīrietis – /pers. A/ sācis skriet viņām pakaļ. /pers. E/ no izbīļa iekliegusies, pēc kā /pers. A/ sācis skaļi smieties un mētāties ar rokām. /pers. D/ no sava mobilā telefona zvanījusi policijai un informējusi par šo vīrieti. Tad garām braukusi policija, kuru apstādinājušas un /pers. D/ pastāstījusi par šo vīrieti. Viens policistiem pa skaļruni aicinājis /pers. A/ pienākt pie dienesta transportlīdzekļa, bet viņš kliedzis, lai nāk paši un lietojis žargonvārdus – kā "bļeģ".

Cietušā un liecinieku liecībās norādītās ziņas papildina /pers. A/ kā aizdomās turētā pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē liecinātais, ka 2020.gada 7.maija vakarā bijis alkohola reibumā un sācis sekot divām meitenēm. Neatceras no kurienes uzradušies divi policijas darbinieki formas tērpos. Atceras, ka bijis policijas transportlīdzeklis. Policijas darbinieks gribējis viņu pārbaudīt un pārmeklēt, bet nav to nav atļāvis sev pieskarties un nostājies tādā pozā kā uz kautiņu, ieņēmis aizsardzības pozu un pretojies. Iespējams, ka policijas darbinieki prasīja, lai nosauc savus personas datus, bet to neatceras. Neatceras visus apstākļus kas un kā notika, bet policijas darbiniekam nav sitis.

No liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībās (lietas 34.-35.lapa) un /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībās norādītām ziņām izriet, ka abi policijas darbinieki - /pers. B/ un /pers. C/ izkāpuši no dienesta transportlīdzekļa un gājuši pie /pers. A/. /pers. B/ tuvojoties /pers. A/, /pers. A/ sācis vicināt rokas un gribējis kauties.

/pers. D/ liecinājusi, ka /pers. A/ nav ļāvis, ka viņu saņem aiz rokas un sitis policijas darbiniekam. Nav redzējusi, vai /pers. A/ sitieni trāpījuši policijas darbiniekam. Redzējusi kā /pers. A/ tiek noguldīts uz zemes un rokas aizliktas aiz muguras.

/pers. E/ liecinājusi, ka policijas darbinieks kaut ko izpūtis /pers. A/ virzienā, pēc kā /pers. A/ ar rokām saķēris seju.

No cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē sniegtajām liecībās norādītām ziņām izriet, ka vispirms pie /pers. A/ piegājis /pers. B/, lai noskaidrotu lietas apstākļus, pēc tam arī /pers. C/. Jautājuši kāpēc /pers. A/ tā uzvedas, taču /pers. A/ nācis /pers. B/ virzienā ar paceltām dūrēm, vicinot rokas un izdarījis vismaz četrus sitienus ar abām rokas dūrēm /pers. B/ sejas virzienā. /pers. B/ no visiem sitieniem izvairījies, pēc tam pielietojis piparu gāzi un noguldījis /pers. A/ uz zemes, izmantojot speciālos paņēmienus.

Tiesa secina, ka cietušā un liecinieku liecības ir saskanīgas, tās viena otru papildina, ir ticamas, attiecināmas un pieļaujamas kā pierādījumi kriminālprocesā.

Līdz ar to ir pierādīta noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse – apsūdzībā norādītās aktīvās darbības, ka /pers. A/ devās Romāna Pocjus virzienā ar paceltām dūrēm, tās vicinot un tīši ar dūri izdarīja ne mazāk kā četrus sitienus /pers. B/ sejas virzienā. /pers. B/ atvairīja /pers. A/ uzbrukumu un noguldīja /pers. A/ uz zemes.

[5.2] No cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē sniegtajām liecībās norādītām ziņām izriet, ka /pers. B/ palicis ar /pers. A/, lai noskaidrotu viņa rīcības iemeslus, bet /pers. C/ devies pie sievietēm, lai precizētu informāciju par viņu personībām. Pēc /pers. B/ norādījuma, /pers. A/ apsēdies uz trotuāra malas. /pers. A/ bijis acīmredzamā alkohola reibumā un runājis nesakarīgi.

No /pers. B/ liecībām izriet, ka vienu brīdi /pers. A/ uzlecis kājās un vairākas reizes mēģinājis iesist pa seju. No /pers. A/ sitieniem izvairījies. To redzot, atskrējis /pers. C/.

Līdz ar to ir pierādīta noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse – apsūdzībā norādītās aktīvās darbības, ka /pers. A/ piecēlās kājas un tīši ar dūri izdarīja ne mazāk kā divus sitienus /pers. B/ galvas virzienā. /pers. B/ atvairīja /pers. A/ uzbrukumu.

[5.3] Tiesa secina, ka /pers. A/ uzbrukuma, t.i. vardarbības laikā /pers. B/ miesas bojājumi netika nodarīti, jo /pers. A/ ar dūri izdarīja sitienus /pers. B/ galvas virzienā, bet reāli netrāpīja. Tas izskaidro /pers. A/ izteikto savu viedokli, ka viņš policijas darbiniekiem neesot sitis.

Pēc uzbrukuma varas pārstāvim, kā izriet no cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas sēdē sniegtajām liecībās, abi kopā pret /pers. A/ pielietojuši speciālos cīņas paņēmienus. Satvēruši /pers. A/ katrs aiz savas rokas, un /pers. C/ uzlicis /pers. A/ roku dzelžus, tādējādi /pers. A/ aizturēts.

/pers. A/ aizturēts, lai noskaidrotu lietas apstākļus, par ko /pers. C/ sastādījis administratīvās aizturēšanas protokolu (lietas 7.lapa) un /pers. A/ aizvests uz dienesta transportlīdzekli. /pers. A/ aizturēšanas laikā, nokrītot uz zemes, nobrāzta piere.

No diska ar videoierakstu no dienesta transportlīdzekļa /TL marka/ secināms, ka videoierakstā ne /pers. A/, ne policijas darbinieki nav redzami. Dzirdams, ka aizturētais /pers. A/ vaid un raud, nesakarīgi kliedz, lūdz ātro palīdzību (lietas 29.lapa).

No /pers. B/ un /pers. C/ liecībām izriet, ka pēc Neatliekamās medicīniskās palīdzības ierašanās notikuma vietā, /pers. A/ no medicīniskās palīdzības atteicies, par ko veikts ieraksts administratīvās aizturēšanas protokolā (lietas 7., 11., 29., 33.lapa).

[6] Vērtējot noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, tiesa secina, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis ar nodomu (tīši), jo viņš apzinājās savu darbību bīstamo raksturu.

Pēc aizturēšanas 2020.gada 8.maijā /pers. A/ veicot alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpojamā gaisā plkst.00.01 un 00.17 konstatētas 1,99 un 2,38 promiles (lietas 8.-9.lapa).

Tiesa uzskata, ka pat neliela alkohola koncentrācija cilvēka organismā rada ietekmi, jo indivīds zaudē spēju kontrolēt savu rīcību, tiek radīts uzbudinājuma stāvoklis. Pat niecīga alkohola deva rada neapdomīgu rīcību, ko vāji bremzē alkohola ietekmē noņemtie apziņas ierobežojumi. Konkrētajā gadījumā ievērojama loma bija tieši alkohola ietekmei organismā, kas sekmēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un to, ka /pers. A/ neatceras visas savas darbības.

/pers. A/ tiesas sēdē liecināja, ka nav gribējis, ka policijas darbinieks viņu pārbauda vai fiziski aiztiek. Ieņēmis aizstāvēšanās pozīciju un rādījis, ka var iesist, bet nav izdarījis nevienu sitienu, kas pieskārtos policistam.

Tiesa atzīst, ka ar iepriekš analizētiem pierādījumiem ir pierādīts, ka /pers. A/ apzinājās, ka ar paceltām dūrēm virzās policijas darbinieka /pers. B/ virzienā un tās vicinot tīši izdara sitienus /pers. B/ galvas virzienā.

Šā nozieguma sastāvs pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas ir formāls – noziegums ir uzskatāms par pabeigtu ar uzbrukuma brīdi varas pārstāvim, t.i. policijas darbiniekiem.

[7] Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā Nr.0/numurs/ norādīts, ka /pers. A/ pirms 15 gadiem bijusi smaga galvas trauma, pats sūdzējies par trauksmi un uzmācīgām domām. No teikts otrās grupas invaliditātes statuss ar asistenta pakalpojumu nepieciešamību. Lietojis alkoholu un

atkarību izraisošās vielas. /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā un pašlaik ir jaukti (organiski, šizoīdi) personības traucējumi ar uzmācīgām domām un alkohola atkarību, kaitējoši pārmērīgu kanabinoīdu lietošanu. Tomēr viņš varēja saprast savu darbību un vadīt. Rekomendēts /pers. A/u saistībā ar viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu atzīt par pieskaitāmu viņam nav lietderīgi piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus (lietas 72.-79.lapa).

Tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ kā noziedzīgā nodarījuma subjekta esamību. Apsūdzētais ir sasniedzis Krimināllikuma 11.pantā noteikto vecumu, no kura iestājas kriminālatbildība.

[8] Izvērtējot apsūdzētam /pers. A/ nosakāmā soda veidu un mēru par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumiem, tiesa ņem vērā katra izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību ietekmējošo apstākļu esamību, kā arī apsūdzētā personību raksturojošās ziņas.

Nosakot sodu /pers. A/, tā veidam un apmēram jābūt tādam, lai tiktu sasniegts soda mērķis.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, resocializēt personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[9] Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikts, ka nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[9.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas klasificējams kā smags noziegums, jo sankcija paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Ar noziedzīgo nodarījumu zaudējumi nav nodarīti. Pēc izdarītā nozieguma /pers. A/ izrādīja pretošanos.

[9.2] Pārbaudot /pers. A/ personu raksturojošos datus, konstatēts, ka viņš iepriekš administratīvi nav sodīts, pie kriminālatbildības nav saukts, nav sodīts (lietas 38.-39.lapa).

/pers. A/ ir Latvijas Republikas pilsonis, strādā kā pašnodarbinātā persona par apkopēju, vidēji ienākumi mēnesī ir ap 350 *euro*. Apgādībā nepilngadīgi bērni nav, dzīvo kopā ar māti.

No 2020.gada 5.jūnija līdz 2025.gada 4.jūnijam /pers. A/ veselības traucējumu dēļ noteikts vispārējo darbspēju zaudējums 60%-79% apmērā un viņam noteikta otrās grupas invaliditāte. Viņam ikdienā nepieciešami asistenta pakalpojumi (lietas 62.-63.lapa).

[9.3] Krimināllikuma 40.pantā noteikts personu loks, kurām nav piemērojams piespiedu darbs. Tās ir darbnespējīgas personas (invalīdi, pensionāri, grūtnieces u.c.), kā arī militārpersonas *(U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Tiesu namu aģentūra, Rīga 2009, 354.lpp.)*.

/pers. A/ ir invalīds, līdz ar to viņam nepieciešama sociālā aizsardzība un viņš atzīstams par darbnespējīgu un viņam nevar piemērot kā sodu piespiedu darbu.

Šādu viedokli LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments izteicis 2007.gada 8.novembra lēmumā lietā SKK-J-571/2007.

[9.4] Tiesa atzīst, ka, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu - ar apsūdzētā darbībām reāls kaitējums nav nodarīts, kā arī vainīgā personību, apsūdzētam /pers. A/ nosakāms soda veids - brīvības atņemšana, kā to lūdza prokurors.

[10] Tiesa nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā to nosaka Krimināllikuma 46.panta trešā daļa.

/pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē.

Par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts atrodoties alkohola ietekmē.

Tiesa neatzīst, ka /pers. A/ konkrētajā kriminālprocesā nebūtu konstatējams Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 9.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgs nodarījums izdarīts ārkārtējās situācijas laikā.

Tiesa nekonstatē, ka /pers. A/ būtu apzināti izmantojis valstī izsludināto ārkārtējo situāciju noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai. Pie šādā secinājuma tiesa nonāk iepazīstoties ar V.Liholajas izteikto viedokli (*Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[1] nodaļa). U.Krastiņš, V.Liholaja – Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2015, V nodaļas 48.panta 13.punktā 218.lpp.)*,

Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanas sods /pers. A/ nosakāms tuvu minimālam apmēram. Sods nav nosakāms minimālā apmērā, jo atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, ja šādi apstākļi netiktu konstatēti.

[11] Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu viens no nosacītas notiesāšanas priekšnoteikumiem ir tiesas pārliecība, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 8.augusta lēmums lietā SKK-434/2018*).

Tiesa ir guvusi pārliecību, ka nav nepieciešama apsūdzētā izolācija no sabiedrības, jo viņš nav bīstams sabiedrībai, /pers. A/ neizciešot brīvības atņemšanas sodu turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus. Lai /pers. A/ pierādītu, ka spēj ievērot normatīvos aktos noteikto, tad pārbaudes laiks nosakāms lielāks nekā brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu /pers. A/ pārraudzība pārbaudes laikā uzdodama Valsts probācijas dienestam.

Noteiktajā pārbaudes laikā /pers. A/ varēs pierādīt, ka ir labojies, varēs apzinīgi izpildīt Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

[12] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2020.gada 8.maija plkst.00.35 līdz 2020.gada 8.maijam plkst.14.37 (lietas 40.-41., 44.lapa), kas atbilst vienai brīvības atņemšanas dienai.

[13] Ar 2020.gada 8.maija procesa virzītāja lēmumu /pers. A/ piemēroti drošības līdzekļi – dzīvesvietas maiņas paziņošana un uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 48.-49.lapa), kas atstājami negrozīti līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[14] Kriminālprocesa likuma 1.pantā paredzētā mērķa sasniegšanai likums ir noteicis pamatprincipus, tajā skaitā tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu, un tas ir viens no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu cietušajam pienākas atlīdzība par noziedzīga nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Cietušais/pers. B/ kriminālprocesā pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 250 *euro* apmērā (lietas 12.lapa).

Tiesa morālo kaitējumu 250 *euro* apmērā izlemj vadoties no Krimināļprocesa likuma 350., 351., 352., 353.panta un Civillikuma 1635.panta.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešā daļā noteikto, gadījumos, kad pret personu vērstais nodarījums izpaudies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums. Līdz ar to, kā tas norādīts Krimināļprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā, pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām sāpēm tikai jānorāda, bet tiesas kompetencē ir noteikt tā apmēru, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Citos gadījumos morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir jāpamato.

Pāvela Vasiļjeva izdarītās darbības ir apdraudējušas pārvaldības kārtību.

Kā papildus objekts var būt personas veselība vai dzīvība, ja uzbrukuma rezultātā cietušajam tiek nodarīti miesas bojājumi.

Romāns Pocjus liecinājis, ka aizturēšanas laikā /pers. A/ izrādījis fizisku pretošanos. Tajā brīdī, kad /pers. A/ bijis pie zemes, ar seju pret zemi, tad

centies viņa roku atliekt atpakaļ aiz muguras un tobrīd sasitis sev labās rokas ceturto un piekto pirkstu pret asfaltu, jo /pers. A/ rāvis savu roku atpakaļ.

/pers. B/ tiesas sēdē nevarēja norādīt kādas fiziskās ciešanas, darbspēju zudumu, morālo aizskārumu un dziļumu, vai psihiskas traumas viņam tika nodarītas. Nav iegūtas ziņas par cietušā ietekmējošām neērtībām un citām jebkurām izraisītām negatīvām sekām, kas varētu liecināt par morālo kaitējumu.

Ar 2020.gada 28.maija tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr./numurs/ secināts, ka /pers. B/ konstatēti ādas nobrāzumi labās plaukstas ceturtā un piektā pirksta rajonā, un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem (lietas 18.lapa).

No izraksta no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes secināms, ka /pers. B/ sakarā ar darba laikā gūtu traumu, ceturtā un piektā pirksta nobrāzumi, darbnespēja nav noteikta (lietas 15.lapa).

/pers. B/ uzskata, ka labās rokas pirkstus sev sasitis un nobrāzis /pers. A/ darbības rezultātā (lietas 11.lapa). Un sakarā ar to, vēlas morālā kaitējuma kompensāciju 250 *euro* apmērā (lietas 12.lapa).

Tiesas sēdē /pers. B/ norādīja, ka morālā kaitējuma kompensāciju prasa par pretdarbību aizturēšanā, kas tika vērsta pret viņu kā varas pārstāvi.

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums paredz, ja amatpersonas, pildot ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus dienesta pienākumus, ir cietušas nelaimes gadījumā un guvušas ievainojumu vai sakropļojumu vai šo amatpersonu veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību), bet tām nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu.

Savukārt, ja persona guvusi noteikumu 1.pielikumā minēto veselības bojājumu, nelaimes gadījuma pabalsta izmaksas kārtību amatpersonām nosaka Ministru kabineta 2010.gada 21.jūnija noteikumi Nr.565 „Noteikumi par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku sociālajām garantijām".

Policistu darba ikdiena ir saistīta ne tikai ar preventīviem pasākumiem, bet nepieciešamības gadījumā arī likumpārkāpēju aizturēšanu. Veicot dienesta pienākumus, bieži izveidojas situācijas, kad ir jāatvaira uzbrukums policijas amatpersonām, kā arī jāatbruņo un jāaiztur uzbrūkošā persona, kas attiecīgi nav iedomājami bez speciālo cīņas paņēmienu pārvaldīšanas.

Policijas darbiniekam jābūt apmācītam un sagatavotam tuvcīņai gan spēka, gan ātruma, gan izturības, gan lokanības un koordinācijas ziņā, kā arī morāli noturīgam pildot dienesta pienākumus, lai veicot personu aizturēšanu izvairītos no fiziskām traumām.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ no /pers. A/ izdarītiem sitieniem izvairījās, tāpēc /pers. A/ darbības tieši nekādus miesas bojājumus /pers. B/ nenodarīja.

/pers. B/ sasita sev labās rokas ceturto un piekto pirkstu pret asfaltu pielietojot speciālo cīņas paņēmienu, līdz ar to viņam kā policijas darbiniekam morālais kaitējums ar /pers. A/ noziedzīgām darbībām nav nodarīts un kaitējuma kompensācijas pieteikums ir noraidāms kā nepamatots.

[15] Krimināprocesā zvērināta advokāte Linda Elsberģe sniegusi valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. A/. Advokātei saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 367.pantu, pienākas atlīdzība par veikto darbu 255 *euro* apmērā (lietas 67., 80., 93., 109.lapa).

/pers. A/ veselības traucējumu dēļ noteikts vispārējo darbspēju zaudējums 60%-79% apmērā un otrās grupas invaliditāte. Ikdienā nepieciešami asistenta pakalpojumi, dzīvo ar māti, ikmēneša ienākumi ap 350 *euro*.

Tiesa atzīst, ka pie šiem apstākļiem krimināprocesuālais pienākums segt procesuālos izdevumus par advokāta palīdzību būtu nesamērīgs un tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.puntu un 368.panta ceturto daļu, par saņemtiem advokāta pakalpojumiem /pers. A/ atbrīvojams no procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij 255 *euro* apmērā.

[16] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu CD disks ar videoierakstu no dienesta transportlīdzekļa (lietas 97.lapa) nav uzskatāms par lietisko pierādījumu, bet ir dokuments, kurā saturiski fiksētā informācija ir izmantojama kā pierādījums. Līdz ar to, atstājams krimināllietas materiālos.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 524., 528.-530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2020.gada 8.maija plkst.00.35 līdz 2020.gada 8.maijam plkst.14.37, vienu brīvības atņemšanas dienu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, piespriesto brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ neizpildīt un noteikt nosacīti, ja 8 (astoņu) mēnešu pārbaudes laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.pantu /pers. A/ pārraudzību pārbaudes laikā uzdot Valsts probācijas dienestam.

Uzdot par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālā struktūrvienībā pēc deklarētās dzīvesvietas.

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus dzīvesvietas maiņas paziņošana un uzturēšanās noteiktā vietā - atstāt negrozītus līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu piedziņas par advokātes veikto darbu 255 *euro* (divi simti piecdesmit pieci eiro) apmērā, sedzot tos no valsts budžeta.

/pers. B/ morālā kaitējuma kompensāciju 250 *euro* (divi simti piecdesmit eiro) apmērā noraidīt.

CD disku ar videoierakstu atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese A.Eglija